

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-270/15 P

**Belgijos Karalystė
prieš
Europos Komisiją**

„Apeliacinis skundas — Belgijos valdžios institucijų pagalba, suteikta galvijų užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos tyrimams finansuoti — Atrankinio pobūdžio pranašumas — Sprendimas, kuriuo ši pagalba pripažįstama iš dalies nesuderinama su vidaus rinka“

Santrauka – 2016 m. birželio 30 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas

1. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Valstybės priemonės, kuriomis sumažinamos paprastai iš įmonės lėšų dengiamos išlaidos — Išlaidos, patiriamos laikantis nacionalinės teisės aktų — Įskaitymas — Su valstybės viešosios valdžios prerogatyvų vykdymu susijusios išlaidos — Poveikio nebuvimas — Valstybės veiksmai Europos Sąjungoje nesuderintose srityse — Poveikio nebuvimas*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

2. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Tikslas apsaugoti visuomenės sveikatą — Poveikio priemonės kvalifikavimui kaip pagalbos nebuvimas*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

3. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Priemonės atrankinis pobūdis — Atrankinio pobūdžio reikalavimo atskyrimas nuo ekonominio pranašumo nustatymo ir pagalbos schemos atskyrimas nuo individualios pagalbos*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

4. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Priemonės atrankinis pobūdis — Įmonių, kurių faktinė ir teisinė padėtis panaši, atskyrimas — Sektoriaus, kuriame atliekamas tyrimas, padėties palyginamumas su visų įmonių, kurioms kontrolė yra privaloma, padėtimi — Sąlygos*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

1. Nagrinėjant išlaidų, kurios paprastai dengiamos iš įmonės lėšų, sąvoką ir atitinkamai vertinant, ar priemonė yra atrankinio pobūdžio, kad būtų kvalifikuota kaip valstybės pagalba, pažymėtina, kad pagal savo pobūdį šioms išlaidoms priskiriamos papildomos išlaidos, kurių įmonės turi patirti dėl įstatymuose, kituose teisės aktuose ar sutartyse numatytų įpareigojimų, taikomų vykdant reglamentuojamą ūkinę veiklą. Todėl aplinkybė, kad tokius įpareigojimus nustato viešosios valdžios institucijos, savaime negali turėti įtakos vertinant tų pačių valdžios institucijų kitų priemonių pobūdį siekiant nustatyti, ar jomis įmonėms buvo suteiktas pranašumas, kurio nebūtų įprastomis rinkos sąlygomis.

Kvalifikuojant išlaidas, kurias paprastai turi dengti įmonės, neturi įtakos tai, kad šias išlaidas lemia priemonės, kurių viešosios valdžios institucijos imasi vykdydamos joms tenkančias viešosios valdžios prerogatyvas, arba kad valstybės narės laisvai gali prisiimti šias išlaidas, kai atitinkama sritis nėra suderinta.

Be to, bet kuriuo atveju aplinkybė, kad atitinkamų priemonių finansavimo tvarka nėra suderinta, neturi įtakos pripažįstant ekonominį pranašumą, kurį gali suteikti toks finansavimas. Iš tikrųjų net tose srityse, kurios priklauso valstybių narių kompetencijai, jos turi paisyti Sąjungos teisės ir visų pirma SESV 107 ir 108 straipsniuose numatytų reikalavimų.

(žr. 35, 36, 38, 39 punktus)

2. Visuomenės sveikatos apsaugos tikslo, kurio siekiama įpareigojant konkretaus sektoriaus įmones atlikti ligos tyrimus, nepakanka paneigti išvadą, jog valstybės vykdomas šių tyrimų finansavimas yra valstybės pagalba. SESV 107 straipsnio 1 dalyje ne daromas skirtumas tarp numatytų priemonių pagal jų priežastis ar tikslus, bet jos apibrėžiamos pagal jų poveikį.

(žr. 40 punktą)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 48, 49 punktus)

4. Vertindama, ar priemonė yra atrankinio pobūdžio, kad būtų kvalifikuota kaip valstybės pagalba, Komisija turi nustatyti, ar šia priemone, neatsižvelgiant į išvadą, kad ja teikiamas bendro pobūdžio pranašumas, šis buvo teikiamas tik tam tikroms įmonėms ar tam tikriems veiklos sektoriams. Todėl Bendrasis Teismas nedaro teisės klaidos, kai daro išvadą, kad Komisija teisingai manė, jog valstybės vykdomas tyrimų, atliekamų siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, finansavimas yra atrankinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jeigu taip finansuojamo sektoriaus ūkio subjektų padėtis, nors ir netiesiogiai, bet tikrai buvo palyginta su visų įmonių, kurios, kaip ir jie, privalo atlikti kontrolę, kuri joms yra privaloma prieš pateikiant jų produktus rinkai ar pradėdant jais prekiauti, padėtimi.

Aplinkybė, kad produktų, net ir maisto, kokybei patikrinti skirti tyrimai viename sektoriuje skiriasi pagal savo pobūdį, tikslą, sąnaudas ir periodiškumą nuo atliekamų kitame sektoriuje ir galbūt gali turėti įtakos šių įvairių sektorių palyginamumui, neturi reikšmės kvalifikuojant valstybės pagalbą, nes kvalifikuojant atsižvelgiama ne į pačius tyrimus, o į jų finansavimą iš valstybės lėšų, dėl kurio sumažėja pagalbos gavėjų patiriamos išlaidos. Toks klausimas Bendrajame Teisme turi būti iškeltas pateikiant atskirą pagrindą.

(žr. 50, 53–55 punktus)